

MINOTAUREN

FRA DET HELLIGE TIL DET
FILOSOFISK-LITTERÆRE
FRA DET FILOSOFISK-
LITTERÆRE TIL DET
POPULÆR-
= HØJKULTURELLE

CLAUDIO CIFUENTES-ALDUNATE
SPANSKE STUDIER
ILKM

Intertekstuel relation mellem tre analysegenstande

1. Den græske myte om Minotauren
2. Jorge-Luis Borges fortælling "Asterions hus" (La casa de Asterion)
3. "Minotauromaquia", en animationsfilm af Pablo Etcheverry

Isotopien: synkretisme

Minotaurens semer:

I det psykologiske:

- Det menneskelige
- Det dyriske
- Det guddommelige

I det fysiske:

- Det monsteragtige

Andre semer

det dyriske

```
graph TD; A[det dyriske] --> B[negative]; A --> C[positive];
```

negative

positive

det farlige

det dødelige

indespærrethed

(ensom)

styrke

potens

frugtbarhed

(Tyr)

Symbolsk læsning

Minotauren i labyrinten

=> det freudianske ubevidste

- det instinktive
- det begærlige
- det hævnagtige, etc.

Jorge Luis Borges: "La casa de Asterión" (Asterions hus)

*Y la reina dio luz a un hijo que se llamó
Asterión*

Apolodoro: Biblioteca, III, I.

*(Og dronningen fødte en søn som kaldtes
Asterion)*

Minotaurens monolog

”Sé que me acusan de soberbia, y tal vez de misantropía, y tal vez de locura.”

(I know they accuse me of arrogance, and perhaps misanthropy, and perhaps of madness.)

”Hver niende år kommer ni
mænd for at jeg skal frie dem
fra det onde”

Intertekstualitet med ”Fader vor”:
ombytning af den kristne forståelse af
sætningen i bønne”

At fri os fra det onde

I ”Fader vor”: fra sygdommen, døden

I Asterion: fra livet

Paradoksal synekdoke

En del (af huset) er identisk med
helheden og helheden er selve verden

Huset = verdenen

Asterion = mennesket

Minotaurens kernesem i myten

Det skamfulde

(det som skal gemmes og fortrænges: det ubevidste)

Minotaurens figur = mennesket

Alle mennesker = minotaurer

Vi frier hinanden fra det onde.

Minotauromaquia af Pablo Etcheverry

Film om relationen skaber /skabning

Pablo Picasso i dialog med sine egne
skabninger i labyrinten

W. A. Woodcut Co. N.Y.

1850

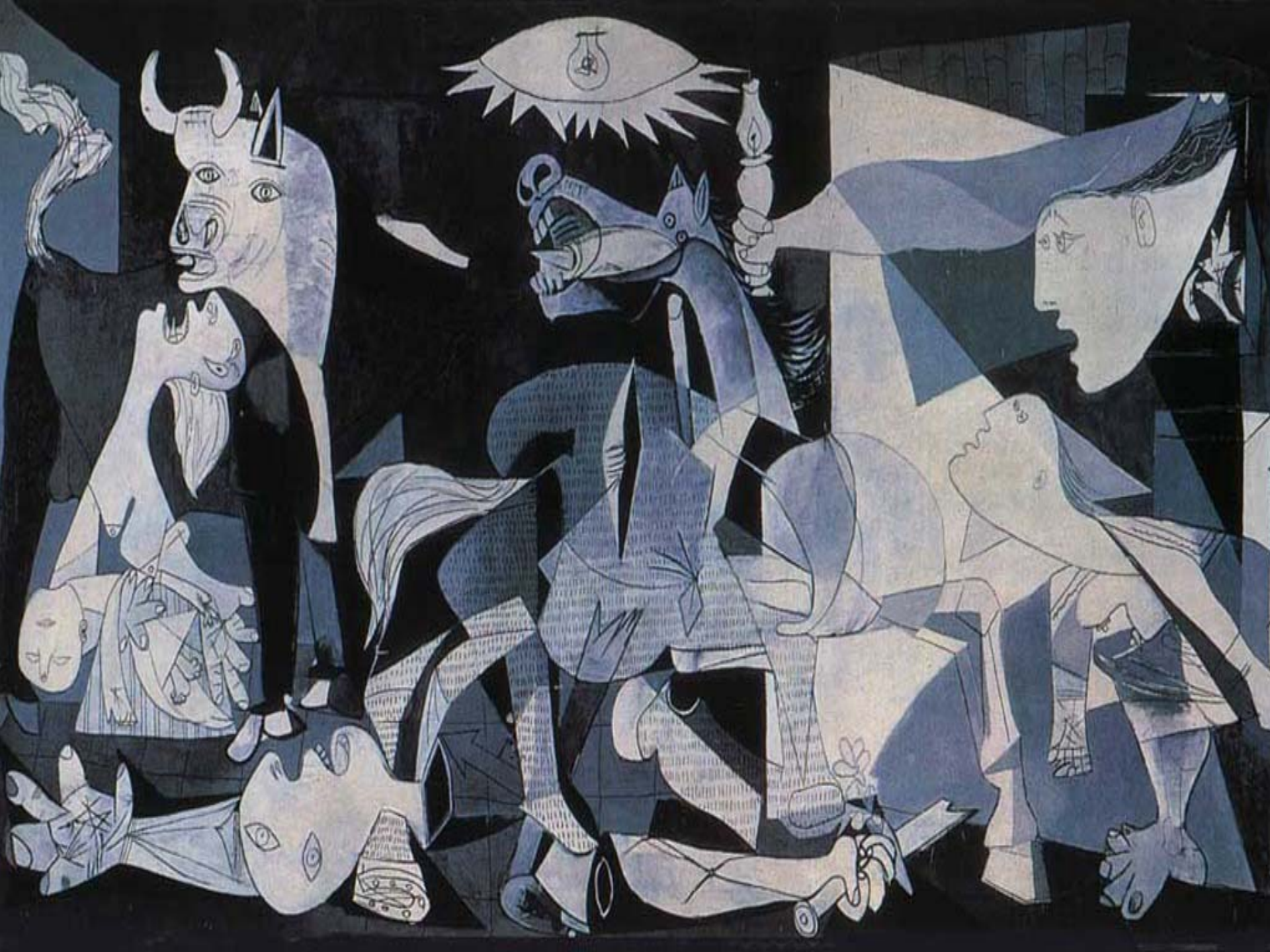

Рис. 2.1.12
28.12.61.

De triumferende semer i filmen

flyvning

fred

kreativitet

nøgenhed

erotisme

vs.

vold

agressivitet

(ekskluderede

værdier)

Det vigtigste i filmen

- Minotauren som Picassos alter-ego (skabt kreatur og skabende agent)
- Minotauren som kontra-figur af Picasso (Dr. Frankensteins skabning, som begår oprør mod sin skaber)
- Minotauren som udgangspunkt til en metafiktiv problematik

Metafiktion og dobbelt fiktivt rum

1. Den unge Picassos værksted, hvor han maler *Les Femmes d'Alger (O. J. R. Version O)*
2. *Les Femmes d'Alger (O. J. R. Version O)* linjer, som danner Minotaurens og den gamle Picassos labyrint.

Minotauren som metafor

- Af os selv. Ofre af et kedeligt liv hvor man skal myrde, eller blive myrdet (for at fri os fra livet) (Borges)
- Som den "anden" som bebor os:
Det halv dyriske, de primitive instinkter, det lidenskabelige, det morderiske hvis skæbne er at blive svækket og neutraliseret med alderen, præcis som det sker i filmen med Picasso. (Etcheverry)

